

* * *

Життя розривається – випускає тебе на волю.
Болю вже так надміру – не відчуваєш болю.
Означуєш словом: це біль. Був – і уже нема.
І слова немає. Воля. І Бог з тобою –
писанку жовто-блакитну в руках трима.

Каже: не розбиватиму, не чиститиму, не їстиму;
хай буде чиста і цільна – як куля в цівці для вистрілу.
Не чуєш, звісно, та знаєш: Він каже ЦЕ –
і руки розводить – мов крила, легкі і чисті:
сьогодні у Нього в грудях оте яйце.

24.04.2022

* * *

Є про що писати – нема чим жити.
Квіточко, дай кольору й аромату,
джмелику, озвуч тишу,
чи навпаки – заглуши сирену.
Зиму не вистояла молода ожина,
хризантема вимерзла – й правду зрадила,
подалася у спогади, мрії, вірші –
теж нереальні, бо довоєнні.

Опираюся поглядом на те, що поруч,
бо те, що поруч, – оте і держить,
силу дає справдешню,
чи навпаки – наповнює димним духом
спорожнілі кратери душ, що горем
вибухнули вище небес і межок –
аж до Того, Хто видить, але тільки стежить,
аж до Того, Хто чує, але тільки слухає,

аж до Того, Хто відає, та не каже,
попускає усе і усім, всесильний,
чи навпаки – безпорадний,
як дощинка у хмарі Істини...